

VOJENSTVÍ DOMA A V CIZINĚ

Rozepsání soutěže Vědeckého ústavu vojenského na rok 1928.

K podpoře vědeckého studia vojenského a k povznesení odborné vědecké úrovně našeho vojska rozepisuje Vědecký ústav vojenský jako minulá leta i pro rok 1928 **soutěž na nejlepší řešení různých otázek a námětů pro naši armádu důležitých**, a to po dohodě se zástupci hlavního štábu a jednotlivých odborů MNO., jejichž finanční podporou — hlavně odboru výchovného, dělostřeleckého a leteckého — jest soutěž umožněna.

Při výběru otázek a námětů řídil se Vědecký ústav vojenský po důkladné úvaze hlavně návrhy, které dostal na svou výzvu od jednotlivých odborů MNO., od zemských vojenských velitelství, od velitelství divisi, brigád, pluků a jiných vojenských útvarů a ústavů, jejichž přání snažil se pokud možná vyhovět, a sestavil níže uvedený seznam nejdůležitějších temat, týkajících se látky skoro všech odborů vojenských.

Podmínky soutěže jsou tyto:

1.

Soutěže mohou se účastniti všichni příslušníci čs. armády z povolání, v záloze, mimo službu i ve výslužbě.

2.

Řešení otázek, pokud se nedotýkají států cizích, buďte vypracována se zřetelem na poměry našeho státu a s použitím co možná nejnovějších pramenů a pomůcek vojenské literatury.

3.

Práce buďte psány čitelně jazykem českým nebo slovenským jen po jedné straně půlarchového formátu, pokud lze, psacím strojem, a nebudte delší třiceti až čtyřiceti popsaných stran.

Každá práce buď předložena ve dvou exemplářích.

Řešení nebudte označována jménem autorovým, nýbrž v záhlaví práce struč-

ným heslem. Totéž heslo napište na obálku, do které vložíte lístek se svým jménem a přesnou adresou a obálku zapečete.

Obálka bude otevřena jen tehdy, dostane-li se autorovi ceny.

4.

Doba konkursu končí se dne 30. dubna 1928. K pracím později zasláným nebude přihlíženo.

Práce budte zaslány Vědeckému ústavu vojenskému v Praze II., Ostrovní 26.

5.

Řešení nejlépe vyhovující jak metodou zpracování, tak přesností důsledků, k nimž autor dospěl samostatným úsudkem, budou odměněna cenami, a to nejvýše 1000 Kč za jedno nejlepší řešení, ačkoli pro práce zvláště vynikající není event. zvýšení této ceny vyloučeno.

Jestliže by zpracování některé otázky poroty vůbec neuspokojilo, může cena na otázku připadající býti rozdělena na vynikající řešení otázek jiných.

6.

Vědecký ústav vojenský vyhrazuje si právo uveřejnění vyznamenané práce ve Vojenských Rozhledech za obvyklý honorář nebo dáti je k použití v zájmu autora samého příslušnému odboru MNO.

7.

V porotě budou zasedati nejlepší odborníci, jejichž jména budou uveřejněna zároveň s výsledkem soutěže.

Vědecký ústav vojenský doufá, že se této soutěže zúčastní příslušníci naší armády počtem ještě větším než v letech minulých a dokáží tím naší veřejnosti, jež si stále více a více všímá své armády, ušlechtilou snahu o samostatnou duševní práci v oboru věd vojenských a o pokrok v naší armádě.

Otázky, jež Vědecký ústav vojenský vypisuje k soutěži za rok 1928:

I. Organizace vojska.

1. Jak přizpůsobiti dnešní mírovou organizaci pluku — pěšího, dělostřeleckého, jezdeckého — nynějšímu skutečnému počtu mužstva, aby byly co nejlépe zajištěny:
 - a) výcvik,
 - b) mobilisace a postavení nových jednotek.
2. Předpoklady k uskutečnění 14měsíční služby presenční.

II. Taktika všeobecná.

1. Charakteristika křídelného a bočného útoku, předpoklady potřeb pro každý z nich (až do divise) a jejich vzájemné srovnání co do účinku i provedení.
2. Střetný boj. Jeho charakteristika a zásady jeho provádění v rámci divise.
3. Smíšený přezvědný oddíl (SPO.), jeho organizace a zásady použití (při využití zkušenosti z manévrů r. 1927).

III. Pěchota.

1. Organizace a úkoly zpravodajské služby u pěšího vojska za války. Výcvik zpravodajských důstojníků pěších pluků.
2. Jak nejvýhodněji užití technických rot pěších pluků za všech fází operací a boje.
3. Srovnání defenzivní a ofenzivní organizace palby v rámci pěšího pluku.

IV. Dělostřelectvo.

1. Spojení dělostřelectva s pěchotou. Způsoby, jak rychle a jasně označiti dělostřelecké cíle vyskytnuvší se při pohybné válce. Provádění palby na tyto cíle, vzájemné dorozumění pěchoty s dělostřelectvem, souhra dělostřelecké palby s pohybem pěchoty.
2. Jak působí organizace dělostřelecké podpory na ruch pěchoty za operací v pohybné válce (přibližování, útok, pronásledování).
3. Pohyb dělostřelectva za činnosti nepřátelského letectva. Řešiti:
 - a) rozčlenění dělostřeleckého oddílu s ohledem na terén;
 - b) možnost maskování (technické provedení na pochodu);
 - c) použití těžkých kulometů, aby byla umožněna kontinuita pochodu.
4. Uspořádání výcviku polního dělostřelectva při zkrácené presenční službě (18 a 14měsíční) při požadavku, aby výcvik byl úplný nejen u zbraně samé, nýbrž i ve spolupráci s ostatními zbraněmi, s ohledem na různé obtíže (na př. odloučené ubytování).

V. Letectvo.

1. Spolupráce letectva s jezdeckem při nájezdech, zvědech a ústupu.
2. Jakého druhu letectva jest nám nejvíce zapotřebí? Jaký má býti poměr mezi

jednotlivými druhy letectva a jakých letounů má být pro jednotlivé druhy letectva použito.

3. Organizace armádního leteckého parku. Zásobování leteckým materiálem u armády v poli, s nástínem obsahu příslušného služebního předpisu.

4. Jaké druhy motorů, o jakých výkonnostech by nejlépe vyhovovaly pro naše letectvo.

5. Jak vyřešiti nutnou úzkou součinnost letectví vojenského a letectví civilního v těch otázkách, jež mají význam celostátní, zejména pak v otázce obrany státu.

Řešení této otázky se bude tedy dotýkati organizace, personálu (zaměstnávání vojenských záložních pilotů a mechaniků v civilním letectví atd.), dále materiálu, používání letišť vojenských a civilních letectvem a p.

MNO., III. odbor (letecký) upozorňuje, že řešení jednotlivých těchto námětů, budou-li ústavem honorována, mohou být MNO. ještě zvláště odměněna, když MNO. bude jich moci užití k dalšímu zpracování, a to bez ohledu na to, zda autor je příslušníkem letectva či nikoliv.

VI. Jezdeckto, veterinářstvo a remontnictvo.

1. Lze nahraditi jezdeckto pěchotou na koni?

2. Jak organisovati trény těles a vyšších jednotek našeho jezdeckta, aby vyhovovaly speciálním vlastnostem jezdeckta a našim poměrům?

3. Taktika malých jezdeckých jednotek až do pluku (včetně).

4. V jakém rozsahu a jak by bylo záhodno užívati u našeho jezdeckta taktických jednotek na automobilech, jednotek obrněných automobilů a jednotek cyklistických.

5. Poruchy zrakového ústrojí a jejich vliv na znehodnocení koně ve službě armády se zřetelem na poměry RČS.

6. Zajištění koní pro potřebu vojenskou se zřetelem na domácí produkci živočišnou.

VII. Ženíjní vojsko.

1. Význam převážení a přemostění v taktice přechodů přes vodní toky.

2. Studie o útokových lávkách. Úvaha o zavedení útokové lávky do výzbroje armády.

3. Význam ženíjních motorových člunů pro ženíjní práce v poli; jejich použití při převážení. Srovnání převážení pontony a veslovými přívozy s převážením motorovými čluny vlekovými vlečné přívozy. Význam motorových vrtulí (propulseurs) pro pontony, a jejich zavedení v armádě.

4. Jak organisovati naslouchací službu v různých taktických situacích armády v poli.

VIII. Automobilní vojsko.

1. Jak a za jakých modalit bylo by lze se zřením ke krátké presenční službě zjednodušiti odborný výcvik vojenského řidičského personálu tak, aby bylo dosaženo nejméně takových výsledků, jako dosud?

2. Význam a součinnost železnice a motorového vozidla jako dopravních prostředků v armádě.

3. Jak řešiti otázku jednotného typu vojenského nákladního automobilu 3–5tunového, aby odpovídal jak požadavkům vojenské správy, tak i soukromým interesům (subvence, pronájem).

IX. Vozatajstvo.

1. Součinnost vozatajské služby se službou automobilní.

2. Bylo by možno v čs. armádě nahraditi trény animální trénem zmotorisovaným?

3. Bylo by možno užívati v naší armádě jediného druhu vozidel (vozů s koňským potahem)? Jak si představujete zavedení určitého typu vozů?

X. Vojenská výchova.

1. Vliv charakteru a smýšlení národa na duševní hodnotu vojáka ve válce a jak třeba (se strany povolanců činitelů) působit na charakter a smýšlení národa v zájmu přípravy k válce.

2. Pedagogika ve službách armády. Co vykonala po této stránce čs. armáda?

3. Jak zaříditi a využití sportovní výchovu pro vojenský výcvik, aby zvláště u venkovských nováčků, kteří jinak nemají příležitosti k sportu, byly podporou a propagací určitého sportu zjišťovány jejich schopnosti pro speciální potřebu armádní, a schopnosti tyto patřičně pěstěny.

4. Hlediska pro výcvik náhradní zálohy.

5. Vojenské závody a jejich význam pro výchovu vojenských vlastností:

a) závody z oboru tělesné výchovy (tělocvik, sport),

b) „ střelecké,

c) „ v jiných oborech výcviku a vojenské činnosti vůbec.

Které závody voliti, jak je organisovati a jak využití jejich výsledků, aby měly co nejpříznivější vliv na výchovu vojáka.

6. Jak upravití tělesnou výchovu u jednotlivých zbraní a služeb, aby společně s vojenským výcvikem působila k harmonickému vývoji tělesných sil a duševních schopností a k utužení zdraví vojenských osob.

Které prvky tělocviku jsou pro jednotlivé druhy zbraní (služeb) nejdůležitější, jak je metodicky včleniti do ostatního výcviku. Jak na základě poznatků takto získaných upravití osnovu školy pro tělesnou výchovu.

(Otázku možno řešiti s hlediska lékařského a výcvikového a pro každou zbraň zvlášť.)

7. Kázeň a individualita s hlediska vojenského.

Které kázeňské prostředky se zvlášť osvědčují u příslušníků různých národností, různého vzdělání, sociálního prostředí, náboženského vyznání a pod. a proč. Uvésti co možná konkrétní doklady ze služby před převratem, v legiích a po převratu. Možno pracovat jen s hlediska jedné zbraně (služby).

8. Jakým způsobem by bylo lze nejlépe organisovati vojenské vzdělání důstojníků v záloze v době jejich pobytu v záloze:

- a) u důstojníků v záloze v oblasti vojenských posádek;
- b) „ „ „ v městech, kde není posádek;
- c) „ „ „ žijících mimo větší střediska.

XI. Zdravotnická služba.

1. Doprava raněných a nemocných v obyčejných vozech a v automobilech k tomu účelu upravených; jakým požadavkům musí vyhovovati moderní zdravotnický automobil se zvláštním zřetelem k potřebám armády?
2. Stravování raněných a nemocných u vojskových útvarů a ve zdravotnických ústavech v poli.

XII. Intendanční (zásobovací) služba.

1. Využití místních zdrojů pro výživu armády v poli.
(Možnost a podmínky využití, zásady její organisace podle poměrů v naší republice při mobilisaci. Součinnost intendantů s civilní státní správou, hospodářskými korporacemi a obecními úřady.)
2. Možnost motorisace našich polních intendančních útvarů vzhledem k poměrům našeho státu (výhody, provedení a přípravy, které by bylo učiniti již v míru).
3. Bohatství místních zdrojů některého sousedního státu — výběr ponechán soustředěmu — a vliv těchto zdrojů na zásobování operující armády.
4. Srovnajte hospodářskou soustavu některé cizí větší armády (na př. francouzské) s naší, vytyčte jejich přednosti a nedostatky.

XIII. Soudnictví.

1. Má býti zachována zásada § 2, poslední odstavec vojenského trestního řádu o tom, že se soudní trestní řízení má vztahovati též na souběžné kázeňské přestupky?

XIV. Topografie.

1. Geodetické a topografické práce v poli: jejich organisace a význam pro taktické účely zbraní (pěchoty, dělostřelectva, letectva, technických zbraní a j.). Jak mohou tyto zbraně topografické práce v poli podporovati.

XV. Zbrojní technika.

1. Náhrada dosud používaných trhavin (tritolu, kyseliny pikrové na př. dynamonem a pod.).
2. Je nutná plynová ochrana zvířat u armády v poli a jakým způsobem má se prováděti.
3. Vývoj světlometu a jeho technické zlepšení pokud jde o dosah světla; taktické použití světlometů při pozemní obraně a při obraně proti letadlům.
4. Konstrukce kovových letounů vzhledem k normalisaci materiálu.
5. Taktické užití bojových plynů a dýmotvorných látek. Zastírání dýmem a kouřem.
6. Příprava ochrany a obrany civilního obyvatelstva, důležitých podniků a domáchoho zvířectva proti leteckým a plynovým útokům.

XVI. Válečný průmysl.

1. Jest pojednati o problému pohonných hmot pro motorová vozidla za války při nedostatku benzínu (pohon parou, generátorovými plyny, dynalkolem). Zajištění výroby těchto pohonných hmot.
2. Zásady, jak organisovati a v míru připravití průmysl RČS. pro obranu státu.

XVII. Dějiny čsl. armády.

1. Vývoj organisace čs. branné moci za první desetiletí čsl. státu. (Jubilejní studie k 10. výročí republiky.)

Kára dopravním prostředkem těžkých kulometů.

V 2. čísle VR. z února t. r. byl uveřejněn článek npor. V. Krumpa o káře vz. 23 jako o dopravním prostředku těžkých kulometů. Měl jsem již dříve úmysl odpovědět jmenovanému autoru, upustil jsem však od něho, očekávaje, až bude přiděleno k pluku aspoň několik kár vz. 24. Chci v několika řádcích diskutovati o káře jako dopravním prostředku těžkých kulometů vůbec a doufám, že mi p. nadporučík Krump promine, prohlásím-li předem, že v mnohém s jeho názory a důvody nesouhlasím. Pokusím se především popsat přesněji výhody kár, které autor uvádí, a v druhé části pak vysvětliti, že nevýhody káry nejsou ani zdaleka tak katastrofální, jak se npor. Krump a s ním mnoho jiných důstojníků kulometníků domnívá.

A. Výhody kár.

1. Zavedením kár se ušetří veliké množství koní, což je na bílé dni, uvědomíme-li si, že by náklad jedné káry musili nésti tři soumaři, neboli že by jedna kulometná rota pěšího pluku musila mít v míru místo 6 soumarů soumarů 18. Výpočtem lehko zjistíme, že jen u jednoho pluku již se takto ušetří 36 koní. Npor. Krump zcela správně podotýká, že soumar musí býti velmi dobré klasifikace a že jeho chov a udržování by stálo mnoho peněz. Veliké sumy jsou ušetřeny na stelivu, krmivu, přechodném ubytování, není tolik práce s ošetřováním soumarů, pro které jest již v míru nedostatek mužstva, a velitel roty má méně starostí a menší odpovědnost za tento drahocenný materiál.

2. Ušetří se mnoho peněz za sedlový materiál. Vím ze zkušenosti, že sedlový materiál, nehledě k tomu, že je nesmírně drahý, vyžaduje veliké péče, stálých oprav, značného místa k uložení, a co je nejhorší, působí koním otlaky a odřeniny i při sebe větší opatrnosti.

Shrňme nyní oba odstavce a vžijme se do doby válečné. Jak doplňovat zdatné soumary? Kam je ubytovat? Kam uložit drahý sedlový materiál? Co počít s otlacenými koňmi a co činiti s materiálem, jestliže soumar, který jej nosil, byl zraněn, padl anebo posel, budeme-li mít místo kár soumarská sedla? Odsun otlacených a raněných koní nebude vždy možný a náhrada za ně bude skoro nemožná. Na počátku světové války byli téměř všichni soumaři otlaceni, a aby se aspoň poněkud vyléčili, zapřahali se do převozných kuchyní a koně od nich byli sedláni.

Postroje kár koním vůbec neškodí a kára, je-li přikryta ochrannou přikrývkou, třeba i výpomocnou, nemusí býti pod střechou, a konečně, padne-li kůň, obsluha snadněji dotáhne na místo káru, než tam dopraví sedlo s příslušným materiálem.

3. Zavedením kár je zjednodušen výcvik, jak správně autor článku podotýká, což je zvláště velmi důležité při nynější krátké služební době.

4. Zmenšením počtu koní zmenší se počet vojinů k jejich ošetřování. To je zvláště výhodné se stanoviska taktického: rota je méně zranitelná, snáze se ukrýje zrakům nepřítelů, zvláště letectva, a je pohyblivější, čímž je usnadněno zásobování střelivem a spojení v rotě.

5. a 6. Výhody uvedené autorem za 5. a 6 jsem popsal v odstavci 1.

7. Kár možno užívat jako dopravního prostředku různého materiálu a není někdy ani třeba zapřahati koně. Dva až tři muži dopraví káru krytě i do 1. sledu.

B. Všimněme si nyní poznatků, které npor. Krump uvádí jako nedostatky zavedení kár.

1. Autor tvrdí, že materiál, hlavně kulomety, trpí nárazy a otřesy kár tolik, že se stávají po jistém čase nepotřebnými, že se šrouby, čepy, svorky atd. uvolňují, zbraň se stává nepřesnou a součástky se ztrácejí. Přesvědčil jsem se, že tomu není ani zdaleka tak, věnují-li orgány roty, hlavně pak zbrojiř, aspoň něco péče materiálu a opraví-li včas vzniklá poškození. Je sice do jisté míry pravda,

že se uvolňují šrouby, čepy a p., ale zavedením zlepšené perované káry vz. 24 bude mít tato nevýhoda nepatrný význam. Ztráta, vytřesení součástí, poškození výfuku, mušky jest téměř nemožné tam, kde se konají předepsané prohlídky materiálu. Otřesy způsobuje hlavně oddělování truhlíku na potřeby, který jest u káry vz. 23 nedostatečně připevněn jedním šroubem. Tato vada konstrukce jest u káry vz. 24 odstraněna, neboť její truhlík je připevněn čtyřmi šrouby.

Co se týká výsledku střelby, jakož i důvěry mužstva v kulomet, tvrdím, že obé jest úplně rovnocenné, ať je kulomet dopravován na káře nebo na soumaru, je-li mužstvo správně vycvičeno a je-li mu vstřípena láska k zbraní. Dobře vycvičený kulometník odstraní velmi rychle praktickou opravou, zastřílením, vstřelováním a p. nesoulad mezi hlední vzdáleností a vzdáleností cíle. Vždyť dobrý střelec z lehkého kulometu dosáhne též velmi pěkných výsledků při střelbě přes to, že jeho zbraň má daleko menší stabilitu.

2. Autor jmenovaného článku má za to, že při přibližovacím postupu, kdy je kulometná rota nucena opustiti komunikace a zaujmouti bojové rozstupy, káry těžko překonávají terénní překážky, převrátí se, kůň se poleká a přelomí voj, přetrhává postroje a učiní tak káru nepotřebnou atd., kulomet stává se přý pro přesnou střelbu nemožným a p.

Ze zkušenosti vím, že tyto nevýhody ani přibližně neodpovídají skutečnosti. Kára se nesmí převrátit, bdi-li nad ní velitel kulometu a celá obsluha, která za ní postupuje. Vyzkoušel jsem káry velmi důkladně v různém terénu, v lesích, sjížděl jsem i s prudkých svahů a šlo to; koně se vypřáhli, svedli se dolů, a tam se opět zapřáhli a vše se dělo daleko rychleji, než kdyby se měl materiál se sedel skládati nebo kdyby se měli soumaři přesedlávat, což je vždy při pochodu se strání nutno, aby se předešly otlaky. Obsluha 5—6 mužů manipuluje s károu, která není širší než soumar s naloženým materiálem, při zdolávání terénních překážek docela lehce. Záleží ovšem hlavně na výcviku mužstva v překonávání překážek v terénu.

3. V odstavci 3 tvrdí autor, že po složení kulometů nemůže nábojový hlouček krytů, a pokud to terén dovoluje, co nejbližší postupovati za vlastní rotou, že relé nepřímé obsluhy je dlouhé a doplňování střeliva se neděje rychle, protože káry musejí vyhledávati sjízdný a krytý terén. Souhlasím s těmito názory, ale podotýkám, že:

a) Se soumary měl by velitel nábojového hloučku tytéž starosti a nevýhody, protože by jich bylo třikrát více; snadněji se skryje zrakům nepříteli kára, než tři soumaři, neboť její zharvení ji zároveň maskuje.

b) Je velmi nepravděpodobné, že by se dal v příští válce utajit nějaký pohyb materiálu prováděný za dne.

c) Relé nepřímé obsluhy bylo ve válce skoro nemožné a v příští válce bude nemožné. Velitel kulometné roty nebo čety bude musít předváděti aspoň přibližně potřebné množství střeliva pro svou úlohu a toto střelivo s sebou vzít.

d) Komunikace stále přibývají a se zlepšují, polních cest jest hustá síť.

4. Podle názoru autorova působí káry při přesunech v lese a za noci daleko slyšitelný hluk, který vyzrazuje druh zbraně. Není tomu tak, zvláště ne v lese, kde je půda i na cestách měkká. Perovaná kára vz. 24 nepůsobí hluk, který by měl takovou intenzitu, aby prozrazoval druh zbraně.

5. Nevýhodu popsanou autorem v odstavci B-5 odstraňuje již kára vz. 24. Opotřebováním trpí každý materiál a kára ne více než sedla. Mám za to, že je snadnější spravit káru, kde provede úspěšně opravu truhlář nebo zámečnick, kterých je vždy dosti, než sedlo, kde musí býti oprava prováděna sedlářem, a ten není vždy po ruce, neboť je sedlářů citelný nedostatek.

6. Tažením káry, jak jsem již dříve odůvodnil, trpí kůň daleko méně než nošením sedla.

Nemám obavy, že by se koně zapřažení do kár zapletli při dělové palbě do postrojů, že by se plašili a polámali káry. Osedlaní soumaři se rovněž plaší a

myslím, že by způsobili větší paniku, protože by jich bylo více. Daleko zhoubnější než zapletení do postrojů by bylo porušení sedláni a třeba i krátký pochod se špatně sedícím sedlem. V tomto případě by působila únava mužstva, o které se autor článku v odstavci B-2 zmiňuje, zhoubně. Obsluha třeba málo unavená si nepovšimne menšího posunutí sedla, na přesedlávání není vždy kdy a otlak soumaru je nevyhnutelný. Co se děje dále, dovede si každý zkušenější kulometník představit.

Rozumí se samo sebou, že kára není bez vad; vady jsou však většinou v její konstrukci a dají se postupným zlepšováním odstraniti. Tak na př. by se dala přestavěti korba káry na tvar vyměnitelné klece, aby kára byla lehčí; lůžka pro kulomet a podstavec by měla býti důkladně vyložena kůží; svítlny by bylo záhodno upevniti vyměnitelným řemenem anebo vhodně zavěsiti; brzdové špalíčky, které jsou dřevěné, nahraditi litinovými; konce ojek, které se zasunují do kár, by bylo třeba vyztužiti krátkými železnými pásky. Postupným zlepšováním dostane kára stabilitu, přiměřenou váhu, odolnost a pružnost. Zlepšení zaslouhují i kárové postroje.

Svým článkem chci apelovat na kolegy kulometníky, aby neodsuzovali zavedení kár, které je vynuceno nejen materiální, ale i taktickou stránkou dopravy těžkých kulometů u pěších pluků. Připouštím, že v míru bojovněji vypadá kulometná rota na soumarech; nesmíme však býti kulometnými fanatiky. Stačí, jsme-li na svůj kulomet jakožto nejmohutnější zbraň pěchoty hrdí, to znamená zkoumati její bojovou schopnost, snažiti se ji zvětšiti, zkoumati její dopravu, na níž závisí její rychlé zasažení do boje, a podle svých zkušeností činiti povolaným činitelům věcné návrhy na její zdokonalení.

Z CIZÍCH REVUÍ

a) *Revue francouzské.*

Revue des troupes coloniales.

čís. 185 (1927). (Vychází čtvrtletně).

Plk. Durand: Z činnosti 1. pl. senegalských střelců v Maroku. (Dokončení.) Operace v severním Maroku v r. 1925. Činnost jednotlivých částí pluku, jimž bylo svěřeno hájiti opevněné stanice Kouba a Bou-Halima a účast 1. a 3. roty při operaci na Bab-Taza.

Mjr. gšt. J. Charbonneau: Bitva pohraniční a bitva na Marně, jak je viděl velitel roty. (8. srpna — 15. září 1914). Studie pohybné války. 4. pokračování.

Rasy ve francouzské západní Africe. Výťah z raportu výpravy pplk. Mangina, 1910—1911. 9. pokračování.

Činnost osadních vojsk za války. (Vnější fronta — Východní

armáda.) Část III. Dokončení. Různé operace po uzavření příměří. Rozpuštění koloniálních divísi — po zhroucení fronty II. divise osadní pěchoty obsadila Dalmacii a jižní Uhry. Když byla rozpuštěna v březnu 1919, její části zesílily 17. divisi osadní pěchoty a 76. p. divisi, jež tvořily armádu v Uhrách. 17. divise obsadila prostor Temešvár—Arad—Sagedín. Její oddíly přispěly platně k zavedení pořádku v obsazených místech při vypuknutí bolševické revoluce. Byla rozpuštěna 31. srpna 1919.

16. divise byla součástí dunajské armády. Zprvu byla rozmístěna v prostoru Alexandria—Svištov, později odeslána do Besarabie. Utvořila na Dněstru frontu v prostoru Bender proti pokusům rudých proniknouti do Besarabie, 1. června 1919 byly některé její jednotky rozpuštěny. Zbytek utvořil „Pochodový koloniální pluk“, jenž byl přidělen 30. p. divisi. Š.